

Tings Medlemmer ville erindre, at de ere begge installerede i den ny Kunstmuseumsbygning. Det forekommer mig ikke at være ligegyldigt ved en Finanslovbehandling at tage Hensyn til, hvorledes udgivne Pengene ere blevne anvendte, og i hvert Tilfælde ville de Bemærkninger, jeg ønsker at gøre om dette ny Kunstmuseum, maatte dog faa en vis Betydning i Henseende til de Spørgsmaal, man kunde ønske at stille til den højtærede Kirke- og Undervisningsminister ved Behandlingen i hvert Fald af den ene af de to Poster. Naar jeg derfor ønsker at omtale Kunstmuseet med et Par Ord, gælder det ikke Bygningens Ydre — den karakteriserer tilstrækkelig sig selv, det kan være en Smagsdom, om man finder den mer eller mindre smuk, og den Slags Domme skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil blot objektivt fremdrage nogle Ting ved denne Bygning og derefter henstille til det høje Ting, at det vil danne sig en Dom om Bygningens Værdi. Ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven i Foraaret blev der af Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem for Sejre (Ole Hansen) fremhævet, at denne Bygning vistnok blev os temmelig kostbar, og det maa jeg desværre indrømme, det vil den ganske sikkert blive. Da Kristiansborg Slot var brændt i 1884, blev der indbudt til en Skitsekonkurrence for Bygningen af det ny Kunstmuseum. Der meldte sig 24 konkurrerende Arkitekter, af hvilke igen 7, formentlig de 7 bedste, bleve udtagne, som nærmere skulde udarbejde Skitser og Overslag. Allerede her var der en Sjendommelighed, nemlig at de konkurrerende Herrer slet ikke fik Lov til at se hinandens Skitser, de bleve holdte hemmelige. Den Mulighed, at de kunde have lært af hinanden, kom slet ikke frem. Den Mand, der da tog Ordet i vort eneste literære Tidsskrift "Tilstrøeren", en højt anset Arkitekt, bemærkede udtryksfuldt dette, at det syntes mere at gaa ud paa at se, hvem der var den bedste Arkitekt, end paa at faa dannet den bedste Museumsbygning, idet man forhindrede de konkurrerende Herrer fra indbyrdes at lære af hinanden. Ved fremlæggelsen af disse 7 Skitser og Overslag fandtes intet fuldt tilfredsstillende. Nogle af Udkastene vare heldige for Bygningens Ydre, andre vare heldige for dens Indre; men, som sagt, intet var fuldt tilfredsstillende, og særlig om et af Overslagene, netop Professor Dahlerup's, blev det fremhævet i denne sagkyndige Kritik, at hvis man havde stillet store Forventninger til Professor Dahlerups Bygning, var man bleven inderlig skuffet. Projektet som Helhed var forsejlet. Den meget ansete Kritiker

tilføjede elskværdigt, at Professor Dahlerup har vundet saa mange Sejre, at han godt kan taale et Nederlag. Dette sidste skulde glæde mig særdeles meget, fordi det giver mig Haab om, at han igen kan vinde en Sejr; thi det kan ikke nægtes, at her har han lidt et ret føleligt Nederlag. Ved 2den Behandling af Finansloven i 1886—87 stillede Ministeren Forslag til en Bevilling af 2 Mill. Kr. Den daværende Ordfører for Finansudvalget (Holstein-Vedreborg) ønskede, at dette skulde udgaa og behandles paa en særlig Lov, for at man kunde tale nærmere om det; men den daværende Kultusminister (S. Scavenius) fremhævede de vanskelige Forhold, under hvilke Malerisamlingen befaandt sig, og særlig, at der ikke var Plads til de Malerier, vi allerede ejede, og at Bygningen, i hvilken de fandtes, var fugtig. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til disse to Ting: at der ingen Plads var til Malerierne, og at Bygningen, hvori de fandtes, var fugtig. Det daværende Medlem for Langeland (Brandes) rettede da til Kultusministeren det Spørgsmaal, hvad det var for en Bygning, Ministeren ønskede at bygge, det var dog vel ikke den, der ikke havde faaet Præmie ved Konkurrencen? Hertil svarede Ministeren — hans Svar findes i Tidenden Sp. 2199—2200 —, "at han forstod ærlig talt ikke Brandes' Spørgsmaal; naar Regeringen mente at burde forelægge Rigsdagen Planen til en saadan Bygning, maatte den staafe Tegninger og Overslag. Jeg vil tillade mig at citere 3 Vinterordret: „Hvorledes den tilvejebringer disse Tegninger og Overslag, er Regeringens Sag" og „Er der ingen, der har faaet første Præmie, vil det være vedkommende Regeringens eller Autoritets Sag at træffe sit Valg." Det var, som ærede Medlemmer ville se, saa afvisende som vel muligt. Regeringen og Autoriteterne paatog sig ene og alene at tilvejebringe Tegninger og Overslag til Bygningen, men de have som Følge deraf ogsaa faaet Ansvar for det. Nu er Bygningen jo rejst og tagen i Brug. Der fremkom, da Museet blev aabnet, en Del Kritik i Bladene. Enkelte søgte at forsvare Arkitekten, men blandt de positive Ting, som ønskedes fremdragne til Fordel for ham, har jeg kun set en eneste, at Museet er Kjøbenhavns største Trappebygning. Nu er det en Grundregel i al god Arkitektur, at man ikke kan betragte en Bygning som et fuldt Kunstværk, medmindre den svarer fuldt ud til sit Ojemed. Det vil altsaa sige, at hvis Museumsbygningen ikke egner sig til Opbevaringen af de Genstande, der høre til Museet, er det ikke nogen god Bygning. Om det er Kjø-